

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† JOAN JOSEP OMELLA OMELLA
Arquebisbe de Barcelona

L'estiu és també un temps educatiu

Un any més, amb vista a l'estiu, la Fundació Pere Tarrés ha posat en marxa la seva campanya «Ajuda'ls a créixer, cap infant sense colònies». Voldria, amb aquest comentari, retre un homenatge a aquesta obra diocesana i a la feina de moltes parròquies i institucions que treballen perquè l'estiu sigui un temps d'esbarjo i descans, però també un temps educatiu, sobretot a través de les colònies, els campaments i els casals per als infants, adolescents i joves que organitzen tants espais i agrupaments.

La Fundació Pere Tarrés fa més de cinquanta anys que està compromesa en l'educació en el lleure. L'any passat, 437.770 persones es van beneficiar de la seva acció educativa i social. Concretament, durant l'estiu es preveu que 20.000 infants i joves participin en més de 400 colònies i casals, dinamitzats per uns 4.000 monitors, la major part dels quals amb una implicació voluntària.

La finalitat primordial d'aquesta fundació diocesana és becar les activitats d'estiu d'infants de famílies en situació de vulnerabilitat social. Per això, de cara a l'estiu, la Fundació preveu becar uns 4.100 infants per un import de 985.000 euros, cosa que comporta un 10% més d'infants becats que l'any anterior. Potser no som encara prou conscients del fet que a Catalunya un de cada quatre infants viu per sota del llindar de la pobresa, i les activitats de lleure són de les primeres que les famílies amb menys recursos no es poden permetre. A l'estiu, la xarxa que protegeix aquests infants durant el curs disminueix i la seva situació s'agreuja: els infants estan més temps a casa o sols i es produeixen canvis en la relació amb els seus referents i laxitud en els hàbits i les normes.

Davant d'això, l'esforç de la Fundació —i d'altres institucions públiques o privades— està orientat a garantir l'accés al lleure d'aquests infants i joves, a fi que, en un entorn tranquil i estructurat, es relacionin amb altres infants i joves de la mateixa edat. És una bona manera d'ajudar-los en el seu desenvolupament integral com a persones.

FONT: FUNDACIÓ PERE TARRÉS

En els darrers anys s'ha constatat que les sol·licituds de beques han tingut un increment superior al 300%.

Per a aquest estiu, la campanya de la Fundació Pere Tarrés es proposa tres punts clau: sensibilitzar sobre la trans-

cedència de l'educació en el lleure, mobilitzar recursos i destinar-los finalment a la realització d'aquestes activitats. Em plau destacar que es fa un treball en xarxa amb altres entitats com parròquies, serveis socials, escoles, Càritas, i els mateixos centres oberts o centres d'esplai. L'assignació de beques es fa seguint un procediment molt realista que examina la situació socioeconòmica de cada infant per assignar-li l'ajut i l'activitat més adient. Els beneficiaris directes són els infants que reben les beques, però indirectament també se'n beneficien les famílies.

Per acabar aquest comentari, voldria agrair i subratllar un punt: tota aquesta activitat no seria possible sense l'aportació humana dels més de 4.000 monitors, en la seva gran majoria persones joves, que treballen de forma voluntària fent un veritable servei a la societat.

ACTUALITAT

El papa Francesc lliura el pal·li a l'arquebisbe de Barcelona

El passat 29 de juny, festivitat dels apòstols Sant Pere i Sant Pau, en una cerimònia celebrada a la basílica de Sant Pere del Vaticà, el Sant Pare va lliurar el pal·li d'arquebisbe metropolità de Barcelona a Mons. Joan Josep Omella. En aquesta cerimònia l'arquebisbe va jurar fidelitat al successor de Pere, amb aquestes paraules: «Jo, Joan Josep, arquebisbe de Barcelona, seré sempre fidel i obedient al benaurat Pere apòstol, a la Santa Església Apostòlica de Roma, i a tu, Summe Pontífex, i als teus legítims successors». El pal·li serà imposat a l'arquebisbe de Barcelona la propera tardor pel nunci Renzo Fratini, en un acte obert a tot hom que se celebrarà a la catedral de Barcelona. En la foto, l'arquebisbe Omella rep el pal·li de mans del papa Francesc, al Vaticà.

FOTO: L'OSSERVATORE ROMANO

ENTREVISTA

Ajuda als sense llar

JOAN URIBE

El Dr. Joan Uribe, director de Sant Joan de Déu-Serveis Socials de Barcelona, treballa des de 1979 amb persones sense llar per mitjà de la intervenció en centres residencials, pisos d'inclusió, programes d'inserció laboral, sensibilització i investigació. És el nou president de la Federació Europea d'Associacions Nacionals (FEANTSA), que treballa pel reconeixement efectiu dels drets de les persones de 22 països europeus que no tenen llar.

Com se senten les persones sense llar?
Soles, ignorades com a persones; ni se les mira ni se'ls parla, sovint. Se senten insultades, perquè se les mira malament; estigmatitzades, com si fossin culpables o responsables de patir unes mancances que són de la societat. Necessiten que se'ls reconeguin els drets, que són com els de qualsevol persona; així, podrien restablir les seves condicions de vida i la seva dignitat humana.

Per què l'atrau aquest món?

Des de jove he volgut treballar amb i per a persones. Si no fos així no em sentiria bé. Sempre m'he volgut guiar per aquest principi, que miro de complir cada dia. L'esforç és constant i diari. És un camí que no té final, però que val la pena recórrer.

Com hauríem de canviar la nostra manera de fer i de pensar per ajudar?

Ens hem de guiar per la «Paràbola del Bon samarità». A l'Orde Hospitalari de Sant Joan de Déu se'ns orienta en l'acció d'adonar-nos de la realitat: primer, ser-hi sensibles amb una mirada atenta, amb l'obertura de ser permeables a l'altre tal com és, acollint-lo; després, cuidant-lo i fent-nos-en càrrec. Deixar-nos com moure i anar a una acció concreta que es fonamenti en la tercera part del missatge del bon samarità: promocionar l'empoderament de la persona, braç a braç amb ella, pels seus drets vulnerats, clau de pas de la seva dignitat, de la seva llibertat.

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ
Secretari general de la FECC

Fes camí amb nosaltres

Plovia en acabar la celebració de l'eucaristia. Jo no portava paraigua. Un matrimoni que hi acabava de participar es va oferir per portar-me a casa. Un cop dins el cotxe, el marit em digué: Nosaltres tenim costum de resar l'Avemària abans d'iniciar el camí. Així ho varem fer. «El Senyor escolta la meua súplica i acull la meua pregària» (Pr 6,10). Em continuaven explicant que també resaven, cada matí, quan acompanyaven els tres fills a l'escola amb el cotxe i que, des que hi anaven ja sols, cadascú amb la seva bicicleta, els fills —que ara tenen entre catorze i setze anys—, havien decidit seguir-la resant, amb les primeres pedalades, en iniciar el camí matinal cap a l'escola. Quan fan un viatge llarg, en família, resen el Rosari a la Mare de Déu.

No són pas l'única família que resa al matí. En conec d'altres que també tenen aquest bon costum. Algunes han ensenyat a resar als fills tan bon punt es lleven; d'altres després de la higiene matinal i de vestir-se, quan són a punt d'esmorzar. Hi ha famílies que ho fan abans d'anar a l'escola. Resar junts al sortir de casa, abans d'obrir la porta per accedir al replà o al carrer. Un adolescent em va explicar que la mare li havia ense-

nyat a fer el senyal de la creu i resar l'Avemària a l'ascensor, mentre baixava cap al carrer. D'altres famílies, dins el cotxe, camí de l'escola, preguen juntes o canten una pregària... Són moltes les possibilitats, i més que n'hi pot afegir la creativitat personal. L'important és començar el dia fent-hi Déu present, lloant-lo, beneint-lo, demanant-ne ajut, confiant en la seva companyia i encomanant-se a la seva misericòrdia. Començar la jornada en el seu sant nom.

En l'itinerari de transmissió de la fe, la pregària hi ocupa un lloc important. Hem d'explicar el que deia i feia Jesús per donar-lo a conèixer. Convé, però, iniciar en una pregària personal que porti a estimar Jesús des del tracte personal continuat i que, com a conseqüència, n'aboqui al seguiment incondicional. El testimoni dels pares resta en la memòria personal —allò que em van ensenyar i com ho van fer— i resta en el cor —allò que em van ajudar a viure.

«Tanmateix, estigues atent i mira bé de no oblidar mai els fets que els teus ulls han contemplat. Que durant tota la vida no se t'esborri de la memòria: fes-los conèixer als teus fills i als fills dels teus fills» (Dt 4,9).

HECHOS DE VIDA

MN. JOSEP MARIA ALIMBAU

La fe y la espiritualidad son curativas

Creer y esperar en Dios no sólo ayuda a la **salud espiritual**, sino que también tiene efectos positivos para la **salud corporal**.

Con regularidad aparecen estudios indicando que «la **oración**, la **espiritualidad**, los **actos religiosos** ayudan a la **salud** de quien **cree y espera**».

La web de **Science and Theology News** informo que: investigadores canadienses e israelíes habían hallado que a las personas de **fe**, de prácticas **religiosas y espirituales** se les puede retrasar el avance de la enfermedad de Alzheimer. El Dr. Kaufinan, director de neurología del Herzog Memorial **Hospital de Jerusalén** y autor del estudio, manifestó: «Los pacientes de Alzheimer con un nivel alto de **fe**, de **espiritualidad**,

suelen tener un **deterioro cognitivo menor**.»

En el encuentro de la **Academia Americana de Neurología** se presentó un trabajo que coincide con los últimos estudios, afirmando: «La **oración**, la **espiritualidad**, la **religiosidad** están relacionadas con una mejor **salud mental y física**», comentó el Dr. Rayel, jefe de psiquiatría en el **Cross Hospital de Clarendville**.

El Dr. Harold Koenig, del **Centro para la Espiritualidad, la Teología y la Salud** de la **Universidad de Duke**, afirmó: «La **fe** y la **religión ayudan** a proporcionar un **sentido de esperanza**, de **paz** y de **bienestar** que, a su vez, pueden **reducir las hormonas estresantes —deprimentes—** que **dañan la salud**.»

Lectures missa diària i santoral

11. □ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [Pr 2,1-9 / Sl 33 / Mt 19, 27-29]. Sant Benet (†547), abat, patriarca dels monjos d'Occident, copatró d'Europa (1964) i patró dels arxivers, bibliotecaris i documentalistes. Sant Pius I, papa (140-155) i mr.; santa Olga, reina.

12. ■ Dimarts [Is 7,1-9 / Sl 47 / Mt 11,20-24]. Sant Joan Gualbert, abat; sant Abundi, prev. i mr. a Còrdova (854); sant Ignasi Delgado, bisbe i mr.; sant Josep Fernández, prev. i mr.; santa Marciana, vg. i mr.

13. ■ Dimecres [Is 10,5-7.13-16 / Sl 93 / Mt 11,25-27]. Sant Enric (†1024), emperador germànic; sant Eusebi de Cartago, bisbe; santa Teresa de Jesús dels Andes, vg. carmelitana xilena; santa Sara, vg.

14. ■ Dijous [Is 26,7-9.12.16-19 / Sl 101 / Mt 11,28-30]. Sant Camil de Lel·lis (1550-1614), prev., fund. Servents dels Malalts a Roma (MI, 1582), patró dels malalts i els infermers. Sant Francesc Solano, prevere franciscà, de Montilla, missioner al Perú; santa Adela, viuda; beat Gaspar Bono, prevere mínim, de València.

15. □ Divendres [Is 38,1-6.21-22.7-8 / Sl: Is 38,10.11.12abcd.16 / Mt 12,1-8]. Sant Bonaventura (1218-1274), bisbe d'Albano i doctor de l'Església, cardenal (franciscà). Sant Antíoc, metge mr.; sant Pompili-Maria Pirrotti, prev. escolapi.

16. □ Dissabte [Mi 2,1-5 / Sl 10 / Mt 12,14-21]. Mare de Déu del Carme o del Carmel (s. XIII), patrona de la gent de mar. Santa Magdalena Albrici de Como, vg. agustina.

17. ■ † Diumenge vinent, XVI de durant l'any (lit. hores: 4a setm.) [Gn 18,1-10a / Sl 14 / Col 1,24-28 / Lc 10,38-42]. Sant Aleix, pelegrí; santes Justa i Rufina, vgs. i mrs.; santa Marcel·lina, vg., germana de sant Ambrós; sant Lleó IV, papa (847-855); beates Annetta Pelràs, Teresa de Sant Agustí i companyes, vgs. carmelitanes i mrs.

DIUMENGE XV DE DURANT L'ANY

COMENTARI

Lectura del llibre del Deuteronomi (Dt 30,10-14)

Moisés s'adreçà al poble i li digué: «Escoltaràs el Senyor el teu Déu, guardant els seus manaments i els seus decrets escrits en el llibre d'aquesta Llei, i et convertiràs al Senyor, el teu Déu, amb tot el cor i amb tota l'ànima.

La Llei que avui et dono no és massa difícil per a tu, ni és fora del teu abast. No és pas al cel, que puguis dir: «¿Qui és capaç de pujar-hi per anar-la a buscar i fer-nos-la conèixer, perquè la puguem practicar? Ni és tampoc a l'altra banda del mar, que puguis dir: «¿Qui és capaç de travessar per anar-la a buscar i fer-nos-la conèixer, perquè la puguem practicar? Són paraules que tens molt a prop teu per poder-les complir: les tens als llavis, les tens al cor».

Salm responsorial (68)

R. *Els humils que busquen Déu sincerament diran: «Tingueu llarga vida.»*

A vós us prego, Senyor, / en aquesta hora propícia; / escolteu-me, Déu meu, vós que estimeu tant, / vós que sou fidel a salvar els amics. / El vostre amor, Senyor, vessa bondat; / mireu-me, responeu, vós que estimeu tant. R.

Jo, Déu meu, sóc un pobre sofrent. / Que el vostre ajut em defensi. / Els meus càntics lloaran el nom de Déu, / reconeixeran la grandesa del Senyor. R.

Se n'alegraran els humils quan ho vegin; / els qui busquen Déu sincerament diran: / «Tingueu llarga vida». / El Senyor escolta sempre els desvalguts, / no té abandonats els seus captius. R.

Déu salvarà Sió, / reconstruirà les viles de Judà; / hi habitaran els servents del Senyor / ells i els seus fills les posseiran, / hi viuran els que estimen el nom de Déu. R.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses (Col 1,15-20)

Jesucrist és imatge del Déu invisible, engendrat abans de tota la creació, ja que Déu ha creat totes les coses per ell, tant les del cel, com les de la terra, tant les visibles com les invisibles, trons, sobirans, governs i potestats. Déu ha creat tot l'univers per ell i l'ha destinat a ell. Ell existeix abans que tot, i tot es manté unit gràcies a ell.

Ell és també el cap del cos, que és l'Església. Ell n'és l'origen, és la primícia dels qui retornen d'entre els morts, perquè ell ha de ser en tot el primer. Déu volgué que residís en ell la plenitud de tot el que existeix; per ell Déu volgué reconciliar-se tot l'univers, posant la pau en tot el que hi ha, tant a la terra com al cel, per la sang de la creu de Jesucrist.

✠ Lectura de l'evangeli segons sant Lluc (Lc 10,25-37)

En aquell temps, un mestre de la Llei, per provar Jesús, s'alçà i li va fer aquesta pregunta: «Mestre, ¿què he de fer per tenir l'herència de la vida eterna?» Jesús li digué: «¿Què hi ha escrit a la Llei? ¿Què hi llegeixes?».

Ell contestà: «Estima el Senyor, el teu Déu, amb tot el cor, amb tota l'ànima, amb totes les forces, amb tot el pensament, i estima els altres com a tu mateix». Jesús li diu: «Has respost bé: fes-ho així i viuràs».

Ell, amb ganes de justificar-se, preguntà a Jesús: «I per a mi, ¿qui són aquests altres?» Jesús prosseguí: «Un home baixava de Jerusalem a Jericó i caigué en mans de lladres, que el despullaren, l'apallissaren i se n'anaren deixant-lo mig mort. Casualment baixava pel mateix camí un sacerdot que el veié, però passà de llarg per l'altra banda. Igualment un levita, quan arribà al lloc, passà de llarg per l'altra banda. Però un samarità que viatjava per aquell indret, quan arribà i el veié, se'n compadí, s'hi acostà, li embenà les ferides, després d'amorosir-les amb oli i vi, el pujà a la seva pròpia cavalcadura, el duqué a l'hostal i se n'ocupà. L'endemà, quan se n'anava, donà dues monedes de plata a l'hostaler dient-li: Ocupa't d'ell i, quan jo torni, et pagaré les despeses que hagi fet de més».

¿Quin d'aquests tres et sembla que va veure l'altre que hem d'estimar, en l'home que havia caigut en mans de lladres? Ell respongué: «El qui es va compadir d'ell». Jesús li digué: «Doncs tu fes igual».

Lectura del libro del Deuteronomio (Dt 30,10-14)

Moisés habló al pueblo, diciendo: «Escucha la voz del Señor, tu Dios, observando sus preceptos y mandatos, lo que está escrito en el libro de esta ley, y vuelve al Señor, tu Dios, con todo tu corazón y con toda tu alma.

Porque este precepto que yo te mando hoy no excede tus fuerzas, ni es inalcanzable. No está en el cielo, para poder decir: «¿Quién de nosotros subirá al cielo y nos lo traerá y nos lo proclamará, para que lo cumplamos?». Ni está más allá del mar, para poder decir: «¿Quién de nosotros cruzará el mar y nos lo traerá y nos lo proclamará, para que lo cumplamos?». El mandamiento está muy cerca de ti: en tu corazón y en tu boca, para que lo cumplas».

Salmo responsorial (68)

R. *Humildes, buscad al Señor, y revivirá vuestro corazón.*

Mi oración se dirige a ti, / Señor, el día de tu favor; / que me escuche tu gran bondad, / que tu fidelidad me ayude. / Respóndeme, Señor, con la bondad de tu gracia; / por tu gran compasión, vuélvete hacia mí. R.

Yo soy un pobre malherido; / Dios mío, tu salvación me levante. / Alabaré el nombre de Dios con cantos, / proclamaré su grandeza con acción de gracias. R.

Miradlo, los humildes, y alegraos; / buscad al Señor, y revivirá vuestro corazón. / Que el Señor escucha a sus pobres, / no desprecia a sus cautivos. R.

Dios salvará a Sión, / reconstruirá las ciudades de Judá. / La estirpe de sus siervos la heredará, / los que aman su nombre vivirán en ella. R.

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Colosenses (Col 1,15-20)

Cristo Jesús es imagen del Dios invisible, primogénito de toda criatura; porque en él fueron creadas todas las cosas: celestes y terrestres, visibles e invisibles. Tronos y Dominaciones, Principados y Potestades; todo fue creado por él y para él. Él es anterior a todo, y todo se mantiene en él.

Él es también la cabeza del cuerpo: de la Iglesia. Él es el principio, el primogénito de entre los muertos, y así es el primero en todo. Porque en él quiso Dios que residiera toda la plenitud. Y por él y para él quiso reconciliar todas las cosas: las del cielo y las de la tierra, haciendo la paz por la sangre de su cruz.

✠ Lectura del santo evangelio según san Lucas (Lc 10,25-37)

En aquel tiempo, se levantó un maestro de la ley y preguntó a Jesús para ponerlo a prueba: «Maestro, ¿qué tengo que hacer para heredar la vida eterna?». Él le dijo: «¿Qué está escrito en la ley? ¿Qué lees en ella?». Él respondió: «“Amarás al Señor, tu Dios, con todo tu corazón y con toda tu alma y con toda tu fuerza” y con toda tu mente. Y “a tu prójimo como a ti mismo”». Él le dijo: «Has respondido correctamente. Haz esto y tendrás la vida».

Pero el maestro de la ley, queriendo justificarse, dijo a Jesús: «¿Y quién es mi prójimo?». Respondió Jesús diciendo: «Un hombre bajaba de Jerusalén a Jericó, cayó en manos de unos bandidos, que lo desnudaron, lo molieron a palos y se marcharon, dejándolo medio muerto. Por casualidad, un sacerdote bajaba por aquel camino y, al verlo, dio un rodeo y pasó de largo. Y lo mismo hizo un levita que llegó a aquel sitio: al verlo dio un rodeo y pasó de largo. Pero un samaritano que iba de viaje llegó adonde estaba él y, al verlo, se compadeció, y acercándose, le vendó las heridas, echándole aceite y vino, y montándolo en su propia cabalgadura, lo llevó a una posada y lo cuidó. Al día siguiente, sacando dos denarios, se los dio al posadero y le dijo: “Cuida de él, y lo que gastes de más yo te lo pagaré cuando vuelva”. ¿Cuál de estos tres te parece que ha sido prójimo del que cayó en manos de los bandidos?». Él dijo: «El que practicó la misericordia con él». Jesús le dijo: «Anda y haz tú lo mismo».

El bon samarità: proïsme de l'home ferit

ORIOI TUÑÍ, SJ

Mateu i Marc posen l'escena de l'evangeli d'avui prop de l'entrada de Jesús a Jerusalem. En canvi Lluc la posa al començament del gran viatge a Jerusalem, com si volgués donar-li un cert caràcter programàtic. El tema és el «tenir part en la vida eterna». Aquesta formulació de Lluc eixampla l'horitzó en comparació amb la mateixa escena en Mateu i Marc, que posen en boca del mestre de la llei una pregunta sobre «el manament més gran de tots» (Mc) o el «manament més gran de la llei» (Mt). L'audiència de Lluc és molt més àmplia que la de Marc i Mateu. És una audiència hel·lenista, l'audiència de l'imperi romà en les seves ciutats més cosmopolites. També és diferent el qui formula la resposta a aquesta pregunta. En Marc i Mateu és Jesús. En Lluc és el mestre de la llei. Precisament per això serà la segona pregunta del mestre de la llei la que provoca que Jesús il·lustri la resposta amb el que anomenem la *paràbola del bon samarità*.

El text no diu en cap moment que la narració del bon samarità sigui una paràbola. Més aviat Jesús la proposa com a model o paradigma que fuig de definir el proïsme en termes abstractes. Jesús respon a la pregunta del mestre de la llei amb una narració. Un model d'ensenyament típic d'aquella època i de la cultura d'aquell moment. És precisament la narració el que permet a Jesús posar la pregunta de cap per avall. El mestre de la llei pregunta qui és el proïsme que cal estimar. L'exemple de Jesús, en canvi, il·lustra qui és el proïsme que estima, que és el samarità. És ell qui es compadeix del ferit i és ell qui es converteix en proïsme del ferit. Per això la darrera frase de Jesús és: «Doncs tu fes el mateix», o sigui fes de samarità.

L'ensenyament de Jesús és clarament provocador. El model d'estimar els altres és un no-jueu, un cismàtic de qui l'evangeli de Joan diu que «no es feien amb els jueus» (Jn 4,9). L'horitzó de Lluc s'ha eixamplat considerablement. Per estimar (per a ser proïsme) no cal ser membre del poble escollit. En una formulació mateuana: el qui (sigui qui sigui) dóna un got d'aigua a un assedegat el dóna a Jesús (Mt 25,40).

AGENDA

Activitats del senyor arquebisbe

Dimarts 12. Participarà en la reunió de la Conferència Episcopal Tarraconense juntament amb el bisbe auxiliar, Sebastià Taltavull, i els altres bisbes de Catalunya, a la Casa d'exercicis de Tiana.

Dijous 14, a les 12.30 h. Presidirà l'assemblea ordinària de Càritas Catalunya, com a bisbe responsable de la Tarraconense de Càritas.

Actes

Eucaristia missionera. El dissabte 16 de juliol (11 h), a la Casa de l'Església de Sant Feliu de Llobregat (c/ Armenteres, 35), les delegacions de missions de les tres diòcesis de la Província Eclesiàstica de Barcelona, celebraran l'11a Eucaristia Missionera, presidida per Mons. Agustí Cortés, bisbe de St. Feliu. Convidem tots els missioners i les missioneres que estiguin entre nosaltres, els familiars, col·laboradors i amics de les delegacions de missions. Confirmar assistència a: t. 932 701 014 / 936 327 630, a/e: ddmissions5112@arqbcn.cat / missions@bisbatsantfeliu.cat

Concert al Monestir de Montserrat. Dissabte 16 de juliol, dins del «VI Festival Internacional Orgue de Montserrat. P. Cassià M. Just, *in memoriam*», es presenta una producció pròpia amb la *Música aquàtica* i la *Música per als Reials Focs Artificials* de G. F. Händel. El concert tindrà lloc a la Basílica de Sta. Maria de Montserrat, a les 21 h. Entrada lliure.

Exercicis

Exercicis a la Cova de Sant Ignasi (Camí de la Cova, 17 - Manresa). **Mes d'exercicis:** De l'1 al 30 d'agost, amb David Guindulain, SJ (en castellà) i Josep Giménez, SJ (en anglès). **Vuit dies d'exercicis:** De l'1 al 10 d'agost, amb Josep M. Bullich, SJ; de l'11 al 20 d'agost, amb Jordi Font, SJ; Maite Valls, RJM (personalitzats); i José I. González Faus, SJ. Del 21 al 30 d'agost, amb Llorenç Puig, SJ (Exercicis i ecologia). **Cinc dies d'exercicis:** Del 26 al 31 d'agost, amb Josep L. Iriberrí, SJ (amb l'ajuda de l'E-neagrama). Info: t. 938 720 422 / info@covamanresa.cat / www.covamanresa.cat

Pelegrinatges

Pelegrinatge a Etiòpia, «la Terra Santa d'Àfrica». Del 8 al 17 d'agost, el Club+ Amics de *Catalunya Cristiana* organitza

ACTUALITAT

Mare de Misericòrdia, ajuda'ns!

Actes en la festivitat de la Mare de Déu del Carme

Dissabte 16 de juliol, processó, amb el següent itinerari: pl. de la Barceloneta, parròquia de Sant Miquel del Port: 17 h, sortida. Moll dels pescadors: 17.30 h, inici del recorregut per aigües del port. A les 19 h, celebració de la Santa Missa i a les 20 h actuació musical.

Mn. Ramon Batlle, nou director de l'ISCREB

El dilluns 27 de juny, l'arquebisbe de Barcelona va nomenar Mn. Ramon Batlle i Tomàs nou director de l'Institut Superior de Ciències Religioses de Barcelona, càrrec en el qual succeeix Mn. Antoni Matabosch, que durant gairebé vint anys ha estat director d'aquesta entitat. Cal remarcar que durant la gestió de Mn. Matabosch, l'ISCREB ha estat pioner en l'ofertament dels estudis teològics per a laics, tant en la modalitat presencial com a través d'internet.

aquest pelegrinatge amb visites a La libela, la Jerusalem africana, que pren contacte amb el cristianisme etiòp. Informació: t. 934 673 244.

Peregrinació al Santuario de Ntra. Sra. de Guadalupe de Mèxico. Del 6 al 13 de octubre, organitzada por las Her-

manas de Jesús Paciente (c/ Gran de Gràcia, 177). Para más información: t. 932 171 393 i 605 016 565 (Hna. Belén). Todos los domingos celebración de la eucaristía a las 12.30 h abierta a todos, especialmente a los latinoamericanos.

CARTA DOMINICAL

† JUAN JOSÉ OMELLA OMELLA
Arzobispo de Barcelona

El verano es también un tiempo educativo

Un año más, de cara al verano, la Fundación Pere Tarrés ha puesto en marcha su campaña «Ayúdales a crecer, ningún niño sin colonias». Quisiera, con este comentario, rendir un homenaje a esta obra diocesana y a la labor de muchas parroquias e instituciones que trabajan para que el verano sea un tiempo de ocio y descanso, pero también un tiempo educativo, sobre todo a través de las colonias, los campamentos y los casales de verano para los niños, adolescentes y jóvenes que organizan tantos *esplais* y grupos de escultismo.

La Fundación Pere Tarrés hace más de cincuenta años que está comprometida en la educación en el tiempo libre. El año pasado, 437.770 per-

sonas se beneficiaron de su acción educativa y social. Concretamente, durante el verano se prevé que 20.000 niños y jóvenes participen en más de 400 colonias y casales, dinamizados por unos 4.000 monitores, en su mayor parte con una implicación voluntaria.

La finalidad primordial de esta fundación diocesana es becar las actividades de verano de niños de familias en situación de vulnerabilidad social. Por ello, de cara al verano, la Fundación prevé becar unos 4.100 niños por un importe de 985.000 euros, lo que supone un 10% más de niños becados que el año anterior. Quizás no somos aún conscientes del hecho de que en Cataluña uno de cada

cuatro niños vive por debajo del umbral de la pobreza, y las actividades de ocio son de las primeras que las familias con menos recursos no se pueden permitir. En verano, la red que protege a estos niños durante el curso disminuye y su situación se agrava: los niños están más tiempo en casa o solos y se producen cambios en la relación con sus referentes y laxitud en los hábitos y las normas.

Ante esto, el esfuerzo de la Fundación —y de otras instituciones públicas o privadas— está orientado a garantizar el acceso al ocio de estos niños y jóvenes, a fin de que, en un entorno tranquilo y estructurado, se relacionen con otros niños y jóvenes de su misma edad. Es una buena manera de ayudarles en su desarrollo integral como personas. En los últimos años se ha constatado que las solicitudes de becas han tenido un incremento superior al 300%.

Para este verano, la campaña de la Fundación Pere Tarrés se propone

tres puntos clave: sensibilizar sobre la trascendencia de la educación en el tiempo libre, movilizar recursos y destinarlos finalmente a la realización de estas actividades. Me complace destacar que se hace un trabajo en red con otras entidades como parroquias, servicios sociales, escuelas, Cáritas, y los mismos centros abiertos o *esplais*. La asignación de becas se hace siguiendo un procedimiento muy realista que examina la situación socioeconómica de cada niño para asignarle la ayuda y la actividad más adecuada. Los beneficiarios directos son los niños que reciben las becas, pero indirectamente también se benefician sus familias.

Para terminar este comentario, quisiera agradecer y subrayar un punto: toda esta actividad no sería posible sin la aportación humana de los más de 4.000 monitores, en su gran mayoría personas jóvenes, que trabajan de forma voluntaria haciendo un verdadero servicio a la sociedad.